

Iz življenja in sveta

Nevaren skok

Američan Melvin Bolster je skočil te dni čez 11 ljudi. V zraku se je obrnil, tako da je končal skok na nogah. Majhna nepredvidnost bi ga lahko stala življenje.

Tibetske skrivnosti

David Macdonald, dolgoletni britski agent v Lhasi, je v svoji knjigi »The Land of the Lama« kot prvi podal izčrpano sliko maloznane tibetske dežele. Obvlada tibetski jezik in je videl na svojih potovanjih križem dežele veliko, za nas težko umljivih stvari. Posebnost Tibeta je stalen hud veter. Včasih vrže jahače s sedla. Radi tega imajo v Tibetu tako suh zrak, da se posuši v mumijo vsak mrti ali crknjena žival. Gorostasne karavane mrtvih konj in ovac ležijo vzdolž napornih hribovitih cest. Včasih zmrazne reke tako nenadno, da obliči v ledu črede plavajočih jakov, tibetskih košatih bikov. Videti jih je potem skozi prozorno ledeno skorjo. Samo glave molijo ven in ujeje jim kljujejo oči. Prebivalstvo je skoro vse pismeno; značilno je izredno veliko lam, budhistovskih menihov. Lame vodijo vse šolstvo in sploh vso upravo. Tibet je res samostanska republika. Tisoči menihov tvorijo prebivalstvo redkih mest. Samo najvišji poglavar, dalaj-lama, vzdržuje do 100 tisoč menihov, ostalo prebivalstvo tvorijo kočevniki. Potikajo se sem in tja s čredami in sleherni rodbina ima vsaj enega sina v samostanu. Menihi pridno molijo. Njih iznajdba, molilni mlincek ob vodi ali na veter, je itak svetovno znana: obrača neprenehoma papirnat trak z napisom: »Om mani padme hum«. (O ti, blagoslov, ki počivaš v lotosu!). Budha mora biti zadovoljen s tem stalnim češenjem. Sicer pa dobi o velikih praznikih še posebno molitev. Takrat namažejo verniki na 15 ali celo 20 metrov dolg trak debelo plast masla. Med tem poslom čepijo pred Budhovim kipom in ponavljajo svete besede. Med menihi je veliko samotarjev, ki so po 10–12 let zazidani v svojih celicah. Čim občuti bližnjo svetelnost, da se bliža smrt, stopi na poseben oder, ki stoji v to svrhu sredi celice, pa se z osemogljimi rokami priveže za jermen na skalovje. S tem prepreči padec na tla, ki bi lahko imel po budhistovskih nazorih usodne posledice za njegovo nesmrtnost. Če opazijo po daljšem času drugi menihi, da ostaja hrana nedotaknjena, odprejo zazidano luknjo in svečano vpepijo mrliča. Pepel se potem zamesi z ilovico in iz njega gnetejo majhnega malika, burhana, podoba rajnega lame: tisoči sličnih pozlačenih kipov krajajo sleherni samostan. Posvetno prebivalstvo meniške dežele uživa dokaj prostosti. Može na primer lahko prodajo ali zamenjajo ženo, in čudno je, da imajo v Tibetu sploh zelo ohlapno moralno. Sprogov sme kaznovati svojo zakonsko polovico samo v primeru, da jo zasači pri grehu. Potem mora javiti dogodek oblasti in ta mu podeli pravico, da se maščuje. Lahkomiselni ženi odreže potem uho ali še rajši konec nosa. Macdonald poroča, da je srečal števil-

no žen, ki nosijo na nosu pritrjeno majhno usnjeno krpo. Posebni obrtniki spretno izdelujejo ta mašila, ki so značilna za nezveste soproge. Javnost se ne zmeni za slične vsakdanje dogodke. V Tibetu sploh ne poznajo smrtnih obsodb in samo včasih dovoli dalaj-lama polabljenje posebno zakrknjenega zločinca, da mu vzamejo možnost nadaljnjih prestopkov. Sicer pa ni tibetsko življenje nič posebno privlačno. Ljudje so strahovito umazani. Poleti si na primer zalopijo roke in obraz z debelo plastjo kravjega blata, ker je to edino sredstvo proti oblakom komarjev. Nikjer pa ni videti onih mračnih palač in po zraku letajočih svetnikov, o katerih so nam toliko pripovedovali v Tibet zaljubljeni teozofi z gospo Blavatsko na čelu.

Za kandidate ameriškega državljanstva

Znano je, da mora oseba, ki želi vstopiti v ameriško državljanstvo zvezo, prevzeti različne obveze in jih mora s prisojso potrditi. Med drugim se mora novi državljan obvezati, da bo branil svojo novo domovino v primeru potrebe tudi z orožjem v roki. Pretekli mesec bi imela prisegi na to obvezo tudi gospa Blandova iz Kanade, ki pa je nasprotnica vojne in je odklonila to zahtevo. Seveda tudi ni mogla postati ameriška državljanica. Pritožila se je na višjo stopnjo in se sklicevala, da je proti vojni iz versko-filozofskih ozirov,

kojih nedotakljivost jamči ameriška ustava vsakemu državljanu. Višja instanca pa je modro odbila pritožbo, češ da ustava pač ščiti v tem oziru ameriške državljane, onih, ki hočejo pa šele postati Američani, pa se dotična ustavna določba ne tiče. Kdor se ni državljan, ne more uživati ugodnosti ustavnih določb. Ko pa postane državljan, mora spoštovati vse prevzete obveze, ker je nanje prisegel pri sprejemu državljanstva. Po tej odločitvi je gospa Blandova ostala kanadska državljanica, tam menda ne silijo žensk, da z orožjem v roki branijo svojo državo.

Oklopni zrakoplov

Kakor vedno, hoče človeštvo izkoristiti najsajajnejše izume pred vsem v vojne svrhe. Ameriško mornariško ministrstvo je namenilo 225 milijard dinarjev za zgradbo velike oklopne zračne ladje. To bo prava letéča trdnjava. Osem orjaških motorjev bo razvijalo 150 km brzine na ur. 40 častnikov in vojakov bo imelo na razpolago 10 strojin in več tisoč kilogramov bomb. Oklopna zračna ladja bo posebno dobro zavarovana pred napadi in eksplozijami.

Romunski kralj Karol II.

Dolga zaroka

V madriški cerkvi sv. Martina so praznovali redko poroko. Ženin je bil 82 in nevesta 80 let stara. Zaročena sta bila 43 let. Skoraj pol stoletja je zahajal ženin vsak večer k nevesti na obisk in po polurnem razgovoru ji je želel srečno, lahko noč.

Porast mehiškega prebivalstva

V Mehiki so izvedli ljudsko štetje, ki je ugotovilo, da ima država 16.404.030 prebivalcev, t. j. za dva milijona več nego l. 1921. Če bi ne bilo večnih državljanskih vojn, bi štela Mehika lahko še več ljudi, prostora zanje ima zadosti.

Kdo bo dobil največjo boksaško lovoriko?

V četrtek 12. t. m. zvečer se bosta v Yankee-stadionu v New Yorku sprijela za naslov svetovnega prvaka v boksu Nemec Schmeling in Američan Jack Sharkey. Po širini razprostrtih

rok bi imel Sharkey lažji posel, vendar to ne bo v vsem odločilno. (Prihodnja številka tedenske revije »Življenje in svet« bo prinesla zanimiv članek s slikami »Schmeling ali Sharkey?«)

Henry Dawson:

Pes

Macquarieu, strizcu volne, se je pripetila neizgovorna. Po pravici povedano, v neki krčmi ob poti je zašel v pretep, ki se je končal zanj s tremi polomljenimi rebri, z luknjo v lobanji in raznimi manjšimi poškodbami. Njegov pes Tally je bil trezen, toda razljučen soadeleženec pri pretepu in je izšel iz njega s polomljeno nogo. Macquarie si je potem oprtil culo in se je zvekel deset milj daleč do mestne bolnišnice. Bog si ga vеди, kako mu je to uspelo. Sam ni vedel tega. Tally pa je šepal vso pot za njim po treh nogah.

Zdravniki so možakarju preiskali rane in so se čudili njegovi živavosti. Tudi zdravniki se včasih čudijo — čeprav svojega začudenja ne kažejo vedno. Seveda so bili pripravljeni, da ga sprejmejo v bolnišnico, toda Tally jim pa ni bil po godu. Psom je bil vstop v bolnišnico prepovedan.

»Psa morate spraviti ven,« so mu dejali, ko je sedel na rob postelje.

Macquarie je močlal.

»Tu ne moremo trpeti psov, ljubi mož,« je dejal glavni zdravnik s to vzdignjenim glasom. Menil je, da je mož

malce gluhi.

»Potem ga pa privežite na dvorišču.«
»Ne. Proč mora. Za pse pri nas ni prostora.

Macquarie je počasi vstal, stisnil je zobe, da bi ne pokazal bolečine, s težavo si je nataknil srnjco čez kosmate prsi, vrzel je suknjo čez ramo in se opotekel proti kotu, kjer je »žal njegov nahrbtnik.

»Kaj pa delate?« so ga pobarali.
»Nočete, da bi moj pes ostal tu?«
»Ne. To bi bilo proti odredbam.«

Macquarie se je sklonil in dvignil nahrbtnik, a napor je bil zanj prevelik, nasloniti se je moral ob steno.

»Pridite že vendar, človek božji,« je vzkliknil zdravnik nestrno. »Menda niste pri pravi pameti. Saj vendar veste, da v tem stanju ne more proč. Srežnik vam bo pomagal pri slačenju.«

»Ne!« je dejal Macquarie. »Ne. Če ne sme ostati moj pes, ne ostajem niti jaz. Nogo ima zlomljeno in je prav tako potreben neke kakor jaz. Če sem vam jaz dober za zdravljenje, vam mora biti tudi moj pes — in še bolj.«

Malo je pomolčal, s težavo dihal, nato je nadaljeval:

»Ta-le — ta moj pes, mi je bil že dvajset let zvest in vdan — dvajset

trdih, revnih let. Je menda edino bitje ki mu je nekaj na tem, da-li živim ali pa se zvrnem na prekleto cesti.«

Ujel je nekaj sape, potem je nadaljeval: »Ta-le — ta moj pes, se je rodil na cesti,« je dejal s turobnim nasmehom. »Nosil sem ga cele mesece v svojem kotlu in pozneje v svojem nahrbtniku, če ni mogel sam naprej... In starka — njegova mati — mi je sledila čisto zadovoljna in samo tu pa tam je malo povohala kotel — da bi videla, ali je še notri... Sledila mi je Bog si ga vеди koliko let. Sledila mi je, dokler ni oslepele — in še leto dala. Sledila mi je, dokler se je mogla plaziti po prahu in potem — sem jo usmrtil, ker je nisem mogel ostaviti žive za sabo!«

Spet je umolknil.

»In ta stari pes tu,« je počel znova in se dotaknil Tallyjevega dvignjenega smrčka s svojimi žuljavimi prsti, »ta me je spremljal dvajset let — v vetru in neurju, v dobrih in slabih, zelo slabih časih. In ohranil me je znorelosti, kadar nisem imel ne denarja ne prijatelja na dolgi cesti. In čuval je nad mano, kadar sem bil pijan, omamljen in zastrupljen v preklethi krčmah. Dostikrat mi je rešil življenje, a za to sta mu bila dostikrat le kletvica in udarec v zahvalo.

PRAVI

:FRANCK:

vedno

odlična kakovost!

Zabavna preizkušnja

Znani in v Ameriki zelo priljubljeni goslač Jack Gordon je sklenil, da stopi v osebno dotiko s široko javnostjo, da vidi, koliko razume in ceni ameriško ljudstvo njegovo godbo. Obkel se je po beraško, si nataknil črna očala in se ustavil na oglu Michiganske ulice nasproti Šoli lepih umetnosti v New Yorku. Vzel je tudi 40.000 dolarjev vredne Stradivarijeve gosli in ves dan v potu obraza igral mimoidočim svoje najboljše stvari: klasično in moderno resno godbo. Malokateri človek se je ustavil in godcu vrget pet centov v nastavljeno skatlo za smotke. Nobeden, piši in reci nobeden se ni potrudil, da bi do konca poslušal vsaj eno pesem. Pozno zvečer je sešel violinist miloščno: znašala je komaj 5 dolarjev, dočim vrže umetniku povprečen koncert vsaj 5000 dolarjev. Zdej poroča goslač o svojih doživljajih v listih in sklepa: »Jazz-band je Američanom vzel vsak posluh. Boljše godbe ne razumejo več. Če se ne bo to stanje kmalu spremenilo, bo imela glasba v Zedinjenih državah jako žalostno bodočnost.«

Prostovoljni Bušman

Pred nekoliko tedni se je vrnil iz dežele Bušmanov angleški raziskovalec Makin s čudnim poročilom o nekem Evropcu, ki se je bil prostovoljno podal med zamorce in prevzel popolnoma njihove šege. Našel ga je v puščavi Kalahari. Možakar je trdil, da se imenuje Morris in da je bil pred dolgimi leti učitelj na Angleškem. Bil je oblečen zelo čudno — seveda mu je bila obleka urezana po modi iz devetdesetih let prejšnjega stoletja. Oblekel si jo je pa samo gostu na čast, kajti drugače je hodil prav tako nag naokoli kakor zamorski domačini. V čudih družbi živi baje že četrto stoletje. Tudi Morrisovi otroci, sin in dve hčerki, so se popolnoma pobušmanili in nimajo nobenega pojma o civilizaciji. Evropski so jim vzbujali strah in se pred njimi skrivali. Morris sam se je vedel napram članom Makinove ekspedicije sicer zelo vljudno, a je bil vendarle precej redkobeseden. Z lasti o tem ni hotel ničesar povedati, kaj ga je bilo kot civiliziranega človeka pregnalo med divjake. Le od daleč je namigoval, da so ga k temu koraku vedli med drugim znanstveni smotri in da piše še sedaj veliko delo o življenju in navedah črnih divjakov. Res je Makin ob svojem povratku zvedel, da ima velik londonski muzej celo vrsto afriških kuriozitet, ki jih je bil pred več leti poslal Morris na Angleško. Je pa veliko vprašanje, ali ima poafirčanjen Anglež danes še toliko sile in ambicije v sebi, da bi nadaljeval ali pa celo dovršil svoje znanstveno delo. Samota in odtujenost civilizaciji je napravila iz njega popolnoma novega človeka. O tem se je prepričal Makin neke noči, ko je naskrival opazoval Bušmane pri njihovem »ognjenem plesu«. Med njimi je skakal tudi Morris, gol do kože in divje kakor pravi pravcati črnc.

Za vroče poletje

platnene in luster-suknjiče, športne obleke, knikebucker in modne hlače nudi najceneje

Drago Schwab, Ljubljana

Stoletnica železnic

Pariški mednarodni odbor za proslavo 100-letnice železnic pripravlja veliko svetovno razstavo, za katero se je prijavilo doslej že 47 dežel. Razen zgodovinskega oddelka bo obsegala tudi oddelke za domnevani bodoči razvoj železniškega omrežja. Če bodo dovolila sredstva, bo ob priliki razstave obiskal prvi nekdanji vlak, Stephensonova »Raketa«, vseh 47 prijavljenih držav. Popeljal bo vsaj najvažnejše tehnične, književne in umetniške doneske s pariške razstave. Ta prvi vlak je stekel dne 15. septembra 1830. iz Liverpoola v Manchester. Vozil je po mnenju sodobnikov s »pekleno naglico« — 24 km na uro in sopihal, kadil ter rožljaj tako, da so se križali ljudje in da je bežljiva živina tudi v krajih, ki so bili več kilometrov oddaljeni od proge! Leta 1831. so sledile Angliji Zedinjene države, leta 1835. Belgija in Bavarska. Leta 1837. je odšel prvi vlak iz Pariza, Dunaja in Petrograda, leta 1838 iz Berlina, leta 1839. je vozil prvič po Holandskem in leta 1840. po Italiji.

Krvava drama na vseučilišču v Cambridgeu

19-letnega dijaka na vseučilišču v Cambridgeu Douglasa Pottisa (levo) so hoteli zaslišati radi sumljivega dejanja. Iz strahu pred zaslišanjem je ustrelil docenta Wollastona (desno), težko ranil nekoga policijskega uradnika in izvršil potem samomor. Wollaston je bil ugleden znanstvenik. L. 1921. je vodil ekspedicijo na Mount Everest.

Radio

IZVLEČEK IZ PROGRAMOV

Sreda, 11. junija

LJUBLJANA: Program odpadne.

BEOGRAD 10.30: Reprodukcijska glasba. — 12.45: Koncert radio-kvarteta. — 17.30: Narodne na harmoniko. — 20: Koncert Beethovne glasbe. — 21: Koncert radio-kvarteta. — 22: Navod časa in poročila. — ZAGREB 12.30: Opoldanski koncert. — 20: Prenoš iz Prage. — 22.10: Lahka godba. — PRAGA 20.35: Pevski koncert. — 20: Veseloligra. — 21.30: Junjska revija. — BRNO 19.30: Prenoš iz gledališča: Smetanova opera »Tajnost«. — VARŠAVA 17.45: Lahka glasba. — 20.30: Koncert solistov. — 23: Godba za ples. — DUNAJ 11: Reprodukcijska glasba. — 12: Opoldanski koncert. — 15.30: Mladinski koncert. — 20: Arje in pesmi. — 20.30: Literaren program. — Koncert orkestra. — 21.30: (Gradec) Zborovski koncert. — Lahka godba. — BERLIN 17.30: Mladinski koncert. — 19: Ciganska godba. — 20: Koncert Beethovne glasbe. — FRANKFURT 19.30: Prenoš sluhoigre iz Lipskega. — 21: Prenoš iz Stuttgarta. — LANGENBERG 17.30: Večerni koncert. — 20.10: Tehniški prenos. — 21: Zabaven program. — Lahka glasba. — STUTTGART 19.30: Prenoš sluhoigre. — 21: Klavirske skladbe. — 21.40: Prenoš iz Frankfurt. — BUDIMPESTA 9.15: Dopoldanski koncert. — 17.30: Orkestralni koncert. — 19.45: Dramski večer. — Ciganska godba. — RIM 17.30: Vokalni in instrumentalni koncert. — 21.02: Simfonični koncert.

Četrtek, 12. junija

LJUBLJANA: Program odpadne.

BEOGRAD 10.30: Reprodukcijska glasba. — 12.45: Koncert radio-kvarteta. — 17.30: Koncert na citre. — 20: Večerni koncert. — 22: Poročila. — 22.15: Koncert radio-kvarteta. — ZAGREB 12.30: Opoldanski koncert. — 20: Koncertni večer. — 22.10: Prenoš tonfilmske glasbe. — PRAGA 17: Popoldanski koncert. — 20: Prenoš iz gledališča: Puccinijeva opera »Dekle z zlatega zapada«. — 22.15: Koncert na orgle. — BRNO 17: Popoldanski koncert. — 19.35: Koncert godbe na pihala. — 21: Lahka godba. — VARŠAVA 17.45: Komorna glasba. — 20.15: Koncert orkestra. — 23: Godba za ples. — DUNAJ 11: Reprodukcijska glasba. — 12: Opoldanski koncert. — 15.30: Koncert orkestra. — 20.05: Dunajske pesmi. — 21.15: Prenoš serenade. — BERLIN 19: Koncert orkestra. — 20.20: Skladbe R. Straussa. — Godba za ples. — FRANKFURT 19.30: Prenoš iz Stuttgarta. — 23.20: Čitanje. — 3: Boks-match iz New Yorka. — LANGENBERG 17.30: Večerni koncert. — 20.45: Islamski večer. — Nočni koncert in ples. — STUTTGART 20.15: Italijanski večer. — 23.15: Prenoš iz Frankfurt. — 3: Prenoš iz New Yorka. — BUDIMPESTA 9.15: Dopoldanski koncert. — 16: Narodne pesmi. — 17.40: Operetne melodije. — 19.30: Prenoš iz opere. — 21: Prenoš iz Dunaja. — 22.30: Ciganska godba. — RIM 17.30: Vokalni in instrumentalni koncert. — 21.02: Operni večer.

V. Williams:

KRVAVA MAŠA

Epopeja velike francoske revolucije.

»Sir John bo pač menda še iz stare šole,« je mr. Gray pripomnil mirno.

»Žal, preveč,« je odvrnil Hektor trdo. »On pač sodi, da gardni častnik lahko izhaja s sto funti na leto, kakor je morda bilo mogoče v stari časih. A dandanes... Makseter plača ta znesek samo svojem komornemu slugi!«

»In, bogme, zasluži si svoj denar,« je potrdil Makseter.

Tisti hip je razburljiva glasna debata v francoskem jeziku vzbudila njihovo pozornost. Pri sosednji mizi so sedeli trije gospodje, vsi oblečeni po najnovejšem kroju, očitno tujci. Imeli so častnik pred seboj in eden izmed njih, temnolas mlad mož s potezami trpljenja na obrazu, je vzkliknil razburjen:

»Oni se norčujejo iz nas! Da, norce brijejo z nami!«

Desni njegov tovariš, urejen nekoliko pretirano po modi, mladenič kakih petindvajsetih let, s kozarcem žganja pred seboj, je prikipal.

»Kaj naj vendar pričakujemo od vlade, ki se neprestano uklanja svojevlastnosti ljudstva!« je pripomnil tretji. Bil je to mož širokega obraza, očitno vaje uveljavljati svojo »vrtiteto«.

»Mar so zopet dospela slaba poročila iz Francije?« vpraša Hektor, tiho svojega prijatelja Makseterja. »Begunci so videti zelo razburjeni.«

»Vojvoda Yorški je v bližini Lillea doživel poraz,« odvrne Makseter. »In kakor pravi mister Gray, se je vojvoda komaj rešil po zaslugi svojega brzega konja.«

»To mi je minister Dundas sam povedal,« pritrdi mr. Gray.

»Marki d'Aligre je menda zaradi tega ves divji.«

»Kdo je to?«

»Stari gospod tam s širokim obrazom. Iz Francije je prinesel s seboj ogromno premoženje. Oni mladi mož s trakom reda pa je grof de Solesmes. Tretjega ne poznam.«

Medtem se je pogovor pri mizi beguncev živahno nadaljeval. »Sami trgovci!« je razlagal grof de Solesmes. »Pač niso vojaki našega kova. Premorejo morda telesno moč vojaka, s srcem pa stojijo za trgovskim pultom...«

Hektorja je dvignilo.

»Gromska strela, njihova nesramnost je nezaslišana. Mar razumete, kaj se pogovarjajo?«

Makseter je zazdehal.

»To je vse, kar znam francoski...« je zatrdil ravnodušno in dobre volje.

Mr. Gray pa se je nagnil k Hektorju:

»Vi razumete francosčino, mr. Fotheringay?« Svetujem vam, da ne poslušate politiziranja onih gospodov.«

Toda grof de Solesmes, ki se je bolj in bolj razburjal, je vnovič povzel besedo:

»Samo pogledjte!« je vzkliknil. »Tu v Londonu mrgoli lenih častnikov. Na prvo oko so videti hrabri v svojih rdečih suknjah, ko pa pride do boja, bežijo, kar jih nesejo pete... Kakor njih vrli vojvoda Yorški...«

Z glasnim ropotom je k mizi beguncev priletel Hektorjev stol. Mladi častnik se je bil dvignil in se skokoma znašel tam.

»Gospod,« je dejal rezko v pravilni francosčini, brez najmanjšega angleškega naglasa, »vi in vaša dva tovariša boste pač tako prijazni, da takoj zapustite kavarno. In če se zopet prikažete v njej, tvegate, da boste prejele plačilo, ki ga zasluži vaša nesramnost.«

Hektor je govoril glasno in jasno, da je donelo po vsej kavarni. Tisti hip je vse umolknilo, zulo in poslušalo, kaj bo sledilo.

Bled in stisnjenih ustnic se je dvignil grof de Solesmes:

»Gospod, s kako pravico se mešate v zaseben razgovor?«

»S pravico dolžnega spoštovanja uniforme, ki jo imam čast

nositi. In vi boste dovolili, da pripomnim, gospod: vam in vašima tovarišema bi bolje pristajalo, boriti se za svobodo svoje domovine, kakor iskati zavetja pri nas in grajati one, ki se borijo za vas.«

Grof je hotel nekaj odvrniti, toda marki mu je pomignil in nato, ne da bi se dvignil, uprl svoj prodorni pogled v razburjeno lice mladega gardnega častnika:

»Gospod, vi nas žalite!«

Hektor je skomignil z rameni: »Govoril sem z vašim tovarišem, ne z vami. Ako pa hočete, lahko moje opazke pritegnete tudi nase.«

Roka markija d'Aligrea se je približala meču. Tisti hip pa se je po vsej kavarni dvignil glasen vik in krik in nekateri častniki so stopili med oba nasprotnika.

»To mi boste drago plačali,« je ogorčen vzkliknil grof de Solesmes ter je obrnjen k markiju dostavil: »Ne, marki, ta mož pripada meni.«

»Moj prijatelj, lord Makseter, pričakuje vaše zastopnike,« je odvrnil Hektor. »Maks,« je nato nadaljeval, »zanašam se nate.«

Nekdo mu je ponudil pokrivalo. Bil je mr. Gray. Motreče je ogledal Hektorja, ki se je priklonil in zapustil kavarno.

III. POGLAVJE

Hektor in Beti.

Danes gre vse po zlu, je menil Hektor, ko je počasi jezdil proti Chelsei, kjer je bivala lady Beti Marchmontova s svojo teto, ovdovalo grofico Orifexovo. Njegov trenutni gmotni položaj ga je mnogo bolj vznemirjal, kakor si je to sam hotel priznati. Navezal je bil stike z raznimi deruhi, kar pa je previdno zamočal svojemu stricu. Njegovo premoženje nikakor ni bilo tako pomembno, kakor so ljudje splošno sodili, razen tega je bilo njegovo posestvo — o čemer pa niti Makseter niti drugi njegovi prijatelji niso imeli pojma — že močno obremenjeno z dolgi. Bolj in bolj ga je težila zavest, da njegovo premoženje ni v skladu z življenjem, kakor ga je vodil zadnji čas. Hočeš-nočeš se je moral odločiti k ženitvi, da uredi svoje razmere, preden ne bo prepozno.

„DALMATIA“

tvornica Portland cementa d. d.
KAŠTEL SUČURAC pri Splitu
priporoča svoj prvovrstni svetovno znani
la PORTLAND CEMENT
„TITAN“ - „DALMATIA“
v juta in papirnatih vrečah ter sodih
7196 Glavni zastopniki:
M. GREGOVIĆ & CO., Ljubljana
Cankarjevo nabrežje 1, telefon 2971

Birmanska darila

H. Suttner, Ljubljana 4

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici

Prešernova ulica 4.
(Poleg frančiškanske cerkve.)

Birmanske ure za dečke od Din 44.— naprej
Birmanske zapadne ure od Din 78.— naprej

Zahtevajte cenik, gratis in franko.

Zastave

z ali brez grba, čisto volnene, garantirane barve, v lepi izdelavi, izdeluje in razpošilja: JOSIP WINKLER, Subotica, poštini predal 48/d. Ilustrovani cenik brezplačno. 82

Zastopnika

za francoski kozmetični predmet, znamski, za toaletna in domača mila ISCEMO. V nemščini pisane ponudbe z referencami pod »Vertreter P-1966« na Interreklam dd., Zagreb, Marovska ulica 28. 8695

Kopanje

Vam je olajšano s torbico, ki jo dobite pri tvrdki

TONI JAGER

LJUBLJANA, DVORNI TRG 1.

Ažuriranje in entlanje oblek. 121

Požarnega manipulanta

išče večja zavarovalnica. Predpogoj: perfektno znanje slovenščine in nemščine. Ponudbe pod »Manipulacija« na oglašni oddelci »Jutra«. 8701

„ALPERO“ trg.-ind. družba z o. z. Ljubljana 126

nudi po dnevnih cenah

I^a portland cement

svetovnoznanil znamk »Salona« (Tour), »Colossus«, taljeni cement

„SALONIT“

azbestni škrlj, valovite plošče, cevi raznih dimenzij.

Proizvod: „Split“ A. D. za Cement Portland

Otvoritev konc. krojaške strokovne šole.

S 1. julijem t. l. otvorim zopet staroznano KROJAŠKO ŠOLO za prirobovanje moških in ženskih obleč. 14dnevni tečaji se bodo vršili mesečno od 1. do 15. za ženske in od 16. do 30. za moške.

Pojasnila daje lastnik konc. strokovne šole in damskega modnega salona 8699

T. KUNC,

LJUBLJANA, Jurčičev trg št. 2, I. nadstr.

Mnogo storite

za nego lica

za nego las pa premalo. Posledica — izpadanje las, osivelost, prhljaj, mozolji itd. — Naročite »INES«, ki odpravi vse bolezni lasišča.

Lonek stane 38 Din. — Razpošilja po povzetju: ZASTOPSTVO »I N E S«, LJUBLJANA, Merosodna ulica 1/L 12

Ribiške potrebščine

palice, kolesa, vrvice, muhe, vezane in proste trнке ima vedno v zalogi

F. K. Kaiser, puškar

Ljubljana, Kongresni trg.

PENSIONAT - RESTAVRACIJA Pod Stolom ŽIROVNICA

se toplo priporoča cenjenemu občinstvu za mnogobrojni obisk. — Čiste sobe — cene zmerne. — Kopalnica v hiši.

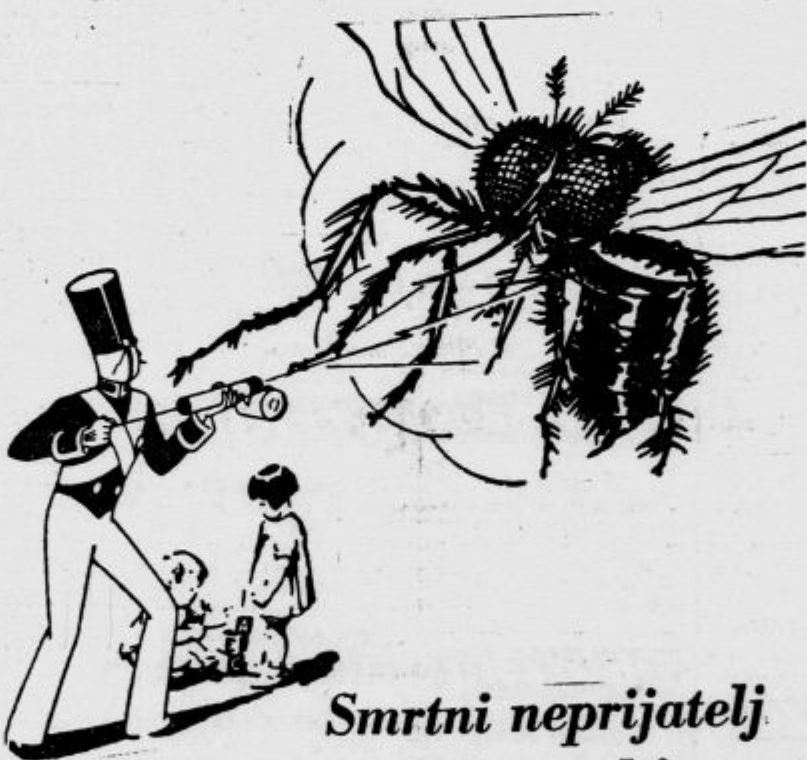
Z odličnim spoštovanjem

8702 FR. ŠKOLARIS.

DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej

najlažja in najmodnejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički od najpriprostejšega do najfinjšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Smrtni neprijatelj nežnih otrok!

25 % otrok izpod 5 let starosti umre zaradi otroške driske. Strašna hišna muha je glavni nosilec te in drugih bolezni. Uniči muhe in reši svoje otroke. Škropi s Flit-om.

Flit je smrtonosen muham, komarjem, bolham, moljem, mravljam, ščurkom, stenicam in njihovim jajcem. Tebi ne škodi. Ne pusti madežev.

Ne zamenjaj Flit-a z drugimi različnimi sredstvi. Pazi na vojaka na rumeni konvi s črnim robom.

FLIT

usmrti našlo

Zahvala

Za številne izraze sočustvovanja, naklonjenosti in spoštovanja do blagopokojnega našega soproga, očeta, brata, svaka in strica, gospoda

Jvana Ahlina vulgo Svečarja

mesarja in posestnika

izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo. Še posebno se zahvaljujemo č. g. župniku Barletu za tolažbo na smrtni postelji, gg. dr. Högljerju in dr. špornu za zdravljenje, gg. pevcem za gniljive žalostinke, darovalcem vencev in cvetja in vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so pokojnika v tako obilnem številu spremlili na njegovi zadnji poti. 8698

Ljubljana, 10. junija 1930.

ZALUJOČI OSTALI.

ZAHVALA

Za številne izraze sočustvovanja, naklonjenosti in spoštovanja do blagopokojne naše mamice in soproge, gospe

AGATE ZUBČIČ

izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo za prekrasne vence in cvetlice, Prostovoljnemu gasilnemu društvu »Prebold«, Pevskemu zboru Sokola v Sv. Pavlu za prekrasno petje, č. g. župniku in g. kaplanu Janku Kruščiču za v srce segajoči govor in končno vsem prijateljem in znancem, ki so spremlili pokojnico na njeni zadnji poti. Prisrčna hvala tudi g. dr. Tajnsku, ki je lajšal njeno trpljenje v dolgotrajni bolezni. 8694

Sv. Pavel pri Preboldu, dne 9. junija 1930.

Zalujoči soprogi in sinovi

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni svet

Naša srčno ljubljena hčerica

Cvetka

učenka II. razreda uršulinske šole

nas je v ponedeljek, dne 9. t. m., ob ¼ 9. uri zvečer, previdena s tolažili sv. vere, za vedno zapustila.

Pogreb nepozabne bo v sredo, dne 11. junija 1930, ob ¼ 7. uri popoldne izpred mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 10. junija 1930.

RUDOLF WEBER, oče — ANGELA WEBER, mati, in vse ostalo sorodstvo. 8697

Bros posebnega naznanila.

Potrni neizmerno boli naznanjamo vsem, ki so ga poznali, da je naš dobi, iskreno ljubljani, nenadomestljivi

Frane Gabrovšek

računski inspektor dravske finančne direkcije

včeraj ob ¼ 1. zjutraj po mučnem trpljenju izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega bo v četrtek ob 10. dopoldne na tukajšnje pokopališče.

Hotedrišica, 11. junija 1930.

8700

JELICA GABROVŠEK roj. RAJER, soproga, Družine: GABROVŠEK, FLANDER, RAJER.

Oglasi v „Jutru“ imajo
siguren uspeh!

Urejuje Davorin Ravljen, Izdaja za konzorcij »Jutra« Adolf Ribnikar, Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Franc Jezeršek. Za inseratni de je odgovoren Alojzij Novak. Vsi v Ljubljani.